

Do mraků píšu ti

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Trpím tu v lapáku jak Ahasvér,
koukám se do mraků, znám jejich směr:
k jihu si uhání Vysočinou,
kde já mám holku svou, tam v Idaho.

Rf.: Do mraků píšu ti bláznivej list,
až k tobě doletí můžeš ho číst.
Slunce ti osvítlí moje psaní,
až k tobě doletí za svítání.

V týhletý skále já domov teď mám,
v týhletý skále trest odpykávám.
Zbývá už jen pár let pod ostrahou,
a pak se vrátím zpět do Idaho.

Rf.: Do mraků píšu ti...

Oblaky dneska maj opačnej směr,
od tebe utíkaj sem na sever.
Marně však hledám v nich odpověď tvou,
v oblacích šedivých od Idaho.

Rf.: Možná, že píšeš mi pár hezkých vět,
mraky už odešly, já špatně čet.
V oblacích šedivých jak tmavej kov,
lehce se ztratí tvých něžných pár slov.